

Nixon: Vælfærd fær arbeiðsfólkið at vikna

**Nixon, forseti, tekur harðliga til orðanna móti
demokratiska vaelevninum McGovern**

Í eini útvarpsrøðu, herfyri, gjørdi amerikanski forsetin Ric hard Nixon eitt hvast álop á demokratiska forsetavalevnið McGovern, har forsetin tók harðliga til orðanna og segði, at McGovern fór at oyðileggja amerikansku tjóðina, um hann verður valdur í Hvítu Húsin.

Nixon segði, at McGovern ætlar at føra ein politikk, sum kemur at hava við sær veiklyndi amerikanska fólksins. Eisini hótti Nixon við, at McGovern fór at føra tjóðina út í óføri, um hann verður valdur.

— Demokratarnir fara at bróta niður alt tað, sum er

bygt upp í hesum forsetaskeiði, segði Nixon, uttan beinleiðis at nevna McGovern við navn. Nixon segði í útvarpsrøðu sínari, at tann, ið skuldi fremja arbeidarapolitikk hansara, skuldi hava ábyrgd og sjálvsálit, meðan McGovern fór at føra ein slíkan vælfærdapolitikk, sum oyðilegði arbeiðsfólkið fullkomuliga!

Arbeiðshugur ger menniskjuni, men endamálið við vælfærdarhugtaki McGovern kemur at hava við sær, at amerikanska tjóðin fer bert at hava arbeiðsmenn, sum eru veikir og kenna seg sviknar.

Nixon gjørdi vart við, at po-

Nixon — heldur lítið um McGovern

litikkur hansara seinastu árin, hevur lætt munandi um viðurskipti arbeidaranna, og lat skína ígjøgnum, at seinni verður sett ein nevnd, sum skal arbeiða fyrri friði á arbeidsmarkaðinum, og skal nevndin eisini kanna, hvussu arbeiðsmenn og arbeidsgevarar kunnu koma ásamt um sáttmálar, uttan at tað verður neyðugt við verkfalli.

FÆRØSK MARGARINE

Vita No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

Kjolestoffer
Polyester Jersey
100 % strygfri
i sidste nye
mønstre og farver.
Direkte fra væv
til Dem fra 24,-
kr. pr. m + moms
og porto. Bræde
140-150 cm.

Fabrikant J. Nørgaard

Brædø 83, Læstien 12 - 7441 Brædø - Tlf. 66 - 661219

Pf. North Atlantic Plast

Vit framleiða plastikkør i støddum frá:

50 mm dia. til 250 mm dia.
Vatnleiðingsrør.
Kloakrør.
Avlopsrør.

Hesi rør verða einans gjørd til »Dansk Standard« DS. F 972.

NB: Til hesi rør passar alt vanligt rør fittings, ið kann keypast her á landi.

Upplýsingar fáast á tlf. 1 1725.

Tryggingarsambandið FØROYAR

Føroya Kriggstrygging	Tlf. 1090
Føroya Sjóvátrygging	- 1090
Føroya Brunatrygging	- 1098
Føroya Vanlukutrygging	- 1466

Vit tryggja:

[Bátar, skip, vørur, hús, innbúgv, akfør o. a.

Føroyingar elga at tryggja í landsins egnu trygging.

Spinnið í Gøtu

tygum fáa gott tógv, og skjóta avgreiðslu.

Vit keypa óvaskaða og vaskaða ull og selja øll sløg av føroyskum tógvi.

TØTINGARVIRKIÐ

v/ Ólavur Gregersen tlf. 20 í Gøtu

Tá ið fransarnir keyptu kvarnir í Føroyum

(Framhald)

Tað var landsynningstomingur dag um dag, so skipini kundu ongan veg fara, og mannskapid var tí ofta í landi at fáa rørt seg. Hendi tað seg, at fransmennir komu upp at klandrast við nakran á landi, varð sett hart at teimum av yvirmonnum, og høvdu teir gjørt skaða upp á nakað, læt Thurot altíð ivaleyst afturfyrri fyrri skaðan, sjálvst um hann ikki fekk at vita, hvør ið syndarin var.

Við tað at tað gekk so illa við slaktinum úr Eysturoynni, sendi lögmaður bød um Stremynna, og hann fekk tað, sum í vantaði. 26. januar kom hann fyrri álvara høg, og skipini, sum høvdu ligið í friði á Vestmanna, síðan tey høvdu fingið tað, sum teimum tørvaði, hildu nú av stað; men høgsettin rakk ikki langt, so tað vardi leingi, til tey sóu Írland. Generalurin Flobert og hinir yvirmennir, sum við vóru, høvdu verið ringir við at gera frá tí degi, teir komu um borð; tá ið Thurot vísti eitt, vildi Flobert eitt annað, og minst av øllum vildi

hann tola sakn av hentleikum ella góðgæti, sum tá í tíðini ikki slapst undan á einari bert tolliga drúgvari sjóferð. Flobert hevði tí einki annað í huga enn sum skjótast at sleppa sær aftur til Frankaríkis. Hetta var 11. februar, og Thurot var ógvuliga forharmaður um henda atburð; men verri var, tá ið hann á oynni Islay, norðan fyrri Írland og nær Skotlandi, frætti, at onglendingar høvdu vunnið sigur á einum fronskum herskipafloata, sum var undir yvirræði av admiralinum de Conflans, ein ólukka, sum beindi fyrri í mikla hernaði, sum hann hevði ætlað á Ongland.

Hóast hesi tíðindir sjálvsagt komu Thurot illa við, fall hann kortini ikki í dørpurgu, men lovaði sær sjálvum, ikki at koma heim aftur, fyrr enn hann hevði gjørt fíggingdanum eitthvørt skaðabragd. Ein og tjugunda mars læt hann landherin á land í Carrickfergus — ein stað á norðara armi á Belfastvikini, og skilaði Flobert til at herja á Belfast, sum hann visti var veruleysur og í ringum skili; men Flobert noktaði

at fara og svaraði Thurot, at um hann, Thurot, við sínum skipum hevði avrikað ein hundrapart av tí, sum Flobert hevði gjørt við fjórðinginum av sínum monnum, so hevði hann verið betur staddur, enn hann nú var, og tað var eina og aleina Thurot, sum hevði skyldina, tí tað var ikki ætlanin hjá kongi, tá ið hann læt hann fáa hetta herliðið, at tað skuldi tynast fyrri at fremja tað, sum ómøguligt var. Nú var ikki annað at gera hjá Thurot, enn sjálvur at noyða Belfast at lata proviant til skipini, og fyrri tað, sum kom at vanta í av provianti, mátti staðurin lata 1000 pund sterling. Seks og tjugunda marts tók Thurot landherin um borð aftur og fór so av stað aftur úr Belfast.

Átta og tjugunda marts var hann varur við eitt eingilskt herskipaflygi undir kapteyninum Elliot, og royndi at sleppa sær úr Føroyum, tá hesi skipini vóru stórt og nógv betur útbúgvin við skotvápn enn hansara, men ikki batti; Elliot vann inn á hann, og Thurot, sum á fregattini »le Maréchal

de Belle-Isle« læt onglendingar vita, hvør hann var, gjørdi seg til bardaga. Tá ið kúlurnar frá teim trimum eingilsku fregattunum høvdu reinskað dekkið á »Belle-Isle« og gjørt hana verjuleysa, royndi Thurot at gera uppgongu á skipið, sum Elliot var á, men tað eydnaðist ikki. Hann signaleraði nú til hini bæði skipini hjá sær, sum lógu still og rørd seg ikki, og røpar so — mitt í øllum rokinum, meðan hann peikar yvir á »La Blonde«, sum ikki hevði loyst skot — til kapteynin: »Hatta er maðurin, eg skuldi lita á, sum nú svikur meg!« Fyri at sleppa sær undan uppgonguni, var skipið hjá Elliot eina løtu farið burtur úr herskiparaðnum og byrjaði av nýggjum at sorla »Belle-Isle«, sum nú skrednaði og fór at søkka. Dekkið var fult av deyðum monnum, krútið minnaði, og skipsmennir bóðu Thurot yvirgeva seg, tí tað var ómøguligt at verja seg longur, men beint sum Thurot gav bød um at gera seinasta brestin, fekk hann eina kúlu í flagbróstið,

og hon gjørdi endá á honum og harvið á allari mótstöðu. Fronska skipini vórðu ford til Onglands, og eingilsku undirhúsið takkaði kapteyninum Elliot og skipsyvirmonnum hansara fyrri bragdið, teir høvdu gjørt, at vinna sigur á einum sjógarpi sum Thurot.

Belle-Isle hevði ikki gloynt Thurot, og tá ið hann bóðaði madame de Pompadour frá reystmannadeyða hansara og legði gott inn fyrri tey eftirlandi, segði markgreivafrúgvín alt fyrri eitt: »Tann syrgiliga ólukka, ið hendi Thurot sála, hevur gingið mær til hjartað; tað er lagt eitt gott ord inn fyrri familju hansara, og eg vil, hóast hetta eru ringar og vanlukkuligar tíðir, gera alt, eg er ment, fyrri at troysta tey, ið eftir sita, fyrri missin av hesum úrmæla manni. Hann útínti roysnisverk við trimum smáum fregattum, og eg haldi, at hevði tað verið hann, ið hevði yvirræði á herskipafloatanum úr Brest, so hevði verið betur vordið, enn tað nú er.«

Anton Degn.